

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 21. marts 2007
Kontor: Erhvervs- og Familie-
sammenføringskonto-
ret
J.nr.: 2007/4111-259
Sagsbeh.: HKC
Fil-navn: IU 52

Besvarelse af spørgsmål nr. 52 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 11. januar 2007(Alm. Del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes som opfølgning på UUI alm. del - svar på spm. 50 oplyse, hvilke konsekvenser kendelsen fra Højesteret vil få i forhold til fremtidige sager.”

Svar:

Ved kendelse af 13. december 2006 bestemte Højesteret, at en statsborger fra Kosovo-provinsen har ret til at opholde sig her i landet under Højesterets behandling af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældendes ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens 9 c, stk. 1, kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning her i landet, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 4 (herefter at indgive ansøgning her i landet).

Udlændingelovens § 9 c, stk. 4, har følgende ordlyd:

”Opholdstilladelse efter stk. 1 skal være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor”.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den tilsvarende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 18, vedrørende ægtefællesammenføring (§ 9, stk. 1, nr. 1), som har følgende ordlyd:

”Opholdstilladelse efter stk. 1 skal være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Har udlændingen på tidspunktet for ansøgningen lovligt ophold her i landet i medfør §§ 1-3a, § 4 b eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 6-9 f, kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (...), dog indgives, behandles og tillægges opsættende virkning, medmindre særlige grunde taler derimod.”

Hovedreglen i § 9 c, stk. 4, og § 9, stk. 18, er, at ansøgning om opholdstilladelse ikke kan indgives her i landet, men skal indgives fra hjemlandet.

Undtagelserne er, hvis ansøgeren har visum, visumfrit ophold eller en opholdstilladelse eller ganske særlige grunde efter en konkret vurdering taler for det. Praksis er nærmere beskrevet i ministeriets notat af 15. december 2004 om ændring af praksis for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 18, og § 9 c, stk. 4, som tidligere er sendt til Folketinget, jf. Alm. Del – bilag 78 (2004-05, 1. samling) og er tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Baggrunden for § 9 c, stk. 4, og § 9, stk. 18, er ønsket om at forhindre, at asylansøgere og udlændinge med ulovligt eller processuelt ophold her i landet kan forlænge deres ophold ved at indgive en ansøgning om opholdstilladelse.

I den konkrete sag bestemte Vestre Landsret, som behandlede sagen i 1. instans, at udlændingen kan indgive sin ansøgning her i landet.

Ved ankestævning af 19. september 2006 indbragte ministeriet Vestre Landsrets afgørelse for Højesteret med påstand om frifindelse.

Udlændingen anmodede ved brev af 13. oktober 2006 Højesteret om at tillægge sagen opsættende virkning med hensyn til den pågældendes udrejsefrist.

Det fremgår af grundlovens § 63, stk. 1, at ”Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at imødekomme øvrighedens befaling”. Bestemmelsen i grundlovens § 63, stk. 1, betyder, at en anlagt retssag ikke har opsættende virkning med hensyn til udrejse af landet, medmindre domstolene måtte beslutte dette.

En anlagt retssag har således som udgangspunkt ingen konsekvens for udlændingens forpligtelse til at overholde den fastsatte udrejsefrist og en eventuel tvangsmæssig effektivering af udlændingens udrejsefrist.

Højesteret fandt ved kendelsen af 13. december 2006, at udlændingen må opholde sig her i landet under Højesterets behandling af sagen.

Højesteret henviser i sin kendelse til Vestre Landsrets beslutning om at ophæve udlændingemyndighedernes afgørelse og de konkrete omstændigheder i sagen, og Højesteret finder på den baggrund, at hensynet til familiens enhed vejer tungere end hensynet til håndhævelsen af udlændingens udsendelse.

Ministeriet har på baggrund af Højesterets kendelse justeret praksis for tvangsmæssig udsendelse af udlændinge, således, at ministeriet i tilfælde, hvor der er anlagt retssag mod ministeriet vedrørende en afgørelse om afvisning af indgivelse af ansøgning om familiesammenføring, hvor sagens parter gør gældende, at der er et kvalificeret familieforhold, dvs. at ansøgningen er indgivet på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold eller på baggrund af et mindreårigt barns slægtskab med/særlige tilknytning til en herboende person, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1-3, og § 9 c, stk. 1, hvor udlændingen har fået medhold i sagen mod ministeriet ved 1. instans, hvor ministeriet har besluttet at kære/anke sagen til 2. instans, og hvor udlændingen opholder sig i Danmark, eller der er tvivl herom, anmoder udlændingen om inden 14 dage fra kæren/anken at oplyse ministeriet om, hvorvidt den pågældende vil anmode 2. instansen om opsættende virkning.

Ministeriet anmoder samtidig Rigspolitiets Udlændingeafdeling om ikke at effektuere en eventuel planlagt tvangsmæssig udsendelse indenfor disse 14 dage.

Såfremt udlændingen indenfor fristen oplyser, at den pågældende over for domstolene vil nedlægge påstand om opsættende virkning med hensyn til udsendelsen/udvisningen, vil ministeriet udsætte den pågældendes udrejsefrist, indtil 2. instansen har taget stilling til en sådan påstand om opsættende virkning.

I modsat fald vil ministeriet oplyse Rigspolitiets Udlændingeafdeling om, at udsendelsesbestræbelserne kan fortsættes. Såfremt 2. instansen afslår opsættende virkning med hensyn til udsendelsen/udvisningen, vil ministeriet oplyse Rigspolitiets Udlændingeafdeling om, at udsendelsesbestræbelserne kan fortsættes.

Til orientering kan jeg oplyse, at ministeriet i dag har offentliggjort et notat om denne justering på www.nydanmark.dk. Notatet vedlægges til orientering.